

terimistift at indskrænke Besørgelsen til de fleest mulige Forsendelser. Det følger forøvrigt af sig selv, at denne Indskrænkning kun vil finde Sted, naar den er uundgaaelig nødvendig, idet Besørgelsen af de to ovennævnte Arter af Forsendelser i Forbindelse med Befordringen af Tidender og Tidsskrifter netop maa betragtes som Postvæsenets Hovedopgave; der vil derhos ligesaa lidt efter nærværende Forflag som ifølge Loven af 11te Marts 1851 § 11 Nr. 5 opstaae den Ulempe, at Postvæsenet i de ovennævnte Undtagelsestilfælde frastiger sig Befordringen af Gjenstande, som ere undergivne dets Ceneret, idet Gjenstandene netop i saadanne Tilfælde ifølge den Forflagets § 2 Etr. a. givne Affattelse ville være undtagne fra Ceneretten.

§ 2det Stykke af Forflagets § 4 er det bestemt, hvorledes de Gjenstande, der ifølge det Foregaaende ere blevne modtagne af Posthusene, skulle befordres imellem disse og afleveres paa Bestemmelsesstedet. Naar man, hvad Befordringen angaaer, har indskrænket sig til at foreslaae en ganske almindelig Forfrist, medens den gjældende Lovgivning f. Ex. udtrykkelig bestemmer, at enhver Forsendelse skal afgaae med første Post, hvortil den efter sin Besskaffenhed henhører (Lov af 11te Marts 1851 § 11 Nr. 6), er dette skeet under Gensyn til, at Administrationen, til hvis Omraade Ordningen af Postens Expedition og Befordringsmaade m. v. dog fremdeles maa henhøre, selvfølgelig stadig bør bestræbe sig for at fuldkommengjøre, ikke alene Afsendelsen eller Dirigeringen af Forsendelserne, men overhovedet den hele Besørgelse, og hertil kan endnu føies, at den Inddeling i en (hurtigere) „Brevpostbefordring“ og en (langsommere) „Pakkepostbefordring“, der ligger til Grund saavel for den nyseiterede som for flere andre Lovbestemmelser, ikke mere har nogen Betydning, eftersom alle regelmæssige Poster nu ere forenede Brev- og Pakkeposter, og Breve og Aviser under alle Omstændigheder fremføres med enhver Befordringsleilighed, der overhovedet benyttes til Postbefordring. At samtlige de i § 3 nævnte Gjenstande af Postvæsenet skulle omdeles paa Ankomststedet, forsaavidt der paa dette findes Postcontoir eller

Postexpedition, er ikke udtrykkelig udtalt i den nugældende Lovgivning, men stemmer med den faktiske Tilstand; det er imidlertid nødvendigt, at det ligesom hidtil overlades til Administrationen, i fornødent Fald og efter Undersøgelse af de locale Forhold at fastsætte Grændserne for Omdelingsdistrikterne, til hvilke navnlig de i Udkanterne af de paagjældende Byer eller paa disses Marker enkeltliggende Boliger ikke ubetinget kunne henføres, uden at der maatte paaregnes en uforholdsmæssig Bekostning til Lønning af Postbude.

Den Befordring af Forsendelserne, der finder Sted mellem Postcontoirerne eller Postexpeditionerne og Brevsamlingsstederne samt mellem disse sidste indbyrdes, har hidtil, ligesom den øvrige Besørgelse udover Postcontoir eller Postexpedition, været ordnet af Administrationen (jfr. Bekjendtgjørelse fra Generalpostdirecteuren af 29de September 1852 og Loven af 26de September 1865 § 4), ikke alene hvad angaaer reent locale Forsendelser (de saakaldte Distriktsforsendelser), men ogsaa i Henseende til de Gjenstande, der ere komne viderefra eller skulle afgaae viderehen med Posten, hvilket for de sidstes Vedkommende blandt Andet har givet Anledning til Fastsættelsen af en, forøvrigt i nærværende Forflag udeladt særegen Tillægsporto for Befordringen til eller fra nærmeste Postcontoir eller Postexpedition. De saaledes af Administrationen fastsatte Regler have iøvrigt været de samme som de, der efter den almindelige Lovgivning gjælde for andre Forsendelser, og da derhos den Forskjel, der er imellem den i Reglen samtidig stedfindende Befordring af de ovennævnte Brevsamlingsforsendelser og andre Postgjenstande, ikke er af en saadan Natur, at deri ligger tilstrækkelig Grund til længere at fastholde den Adskillelse fra de øvrige Forsendelser, hvortil der har været Anledning, saalænge den hele Brevsamlingsindretning var ny og uprøvet, har man troet uden Betænkelighed at kunne lade denne og den foregaaende § komme til at omfatte Postforsendelserne til og fra Brevsamlingssteder, hvoraf følger, at disse Gjenstande ogsaa ligefrem blive undergivne de øvrige af Forflagets Bestemmelser, dog med en særlig Indskrænkning, hvad